

הידים רפות

הידים רפות, הכריזים כושלות, הלב נמוג והעיניים תועות
 לתור פה ושם, אולי יש איזה נקדת אור, איזה גיצוץ מנחומים,
 שיהיה ראוי להאיר ולחמם, להעלות על ידו של הקבת אש
 קדש. אבל מאומה לא ימצאו; האבות נבדלים ונואשים,
 הבנים מלאים רגז וקצף, ואיש שפת רעהו לא ידע ולא יבין.
 כל אחד מתגדר בצרותיו המיוחדות לו, כל אחד מאשים את
 חברו ותולה הקולר רק בצוארו. ולהשיב את הלבבות אלה
 לאלה, וקל וחמר לשלב את הידים לעבודה חשוכה וכוללת
 - אין דורש ואין מבקש. "נהפכו צירי עלי" (דניאל י, טז),
 "ואלך מר בחמת רוחי ניד ר' עלי חזקה" (יחזקאל ג, יד).

ורוח נשאתני ותקחני ואלך מר

בחמת רוחי ויד יהנה עלי חזקה:

כ"א תמוז ה'ש"א

ואלך מר בחמת רוחי שרוח הנביא מצד עצמו היה מלא טרדות

ראה זרעה העתידה לבא, רק שיד הי וכה הנבואה היתה
 חזקה עליו לעוררהו בכח גדול אל השליחות:

אליהו

